

Нѣкои тѣла распространять миризливы-ты си частицы само облизу около себе; нѣ миризма-та отъ тѣхъ по въздушны-ты струи може да ся разнесе и надалечь. Колко-то по-натѣнко вѣтрѣе нѣкое тѣло, толкова повече врѣмя му трае миризма-та, както напр. на миска. Водна-та пара особено разноси миризливы-ты частичкы, а топлина-та, коя-то напруга правеніе-то на парж-тж, както изобщо и разглобяваніе-то и вѣтрѣніе-то, на всичкы вещества помага по сщж-тж причинж и на разписание-то на миризмы-ты. Спретивъ това и атмосфера-та прибира у себе повече миризмы колко-то е по-топла и по-влажна, и тыи ся разнисятъ толкова повече, колко-то е по-расклатенъ въздухъ-тъ. Силенъ студъ, както и голѣма жега, не поноси на вѣтрѣніе-то на миризмы-ты.

Казва ся, че обоняніе-то у чловѣка было много по-слабо отъ обоняніе-то у животны-ты, особено у грабливы-ты. Нѣ това названіе не е до толкова вѣрно: у дивы-ты племена това чюство до толкова е развито, что-то тый могжть подушя непріятеля си по дырты му, и лесно могжть распозна Европееца както и да ся прѣдрѣши той и потули даже въ тѣхны дрѣхы. Така диваци-ти по островы-ты на Великій Океанъ подушили и отведнажъ познали, че слуга-та на естествоиспитателя Коммерсона не былъ мжжъ, а дѣвойка, за кож-то ни единъ Европеецъ не можаше ни да си помысли, а то наистинжъ была *Хортензія*, за честь на кож-то нарекохъ на нейно имя едно цвѣте, найдено въ пжтуваніе-то на реченый ученъ.

Бозайниче дѣте зачто ли, даже на тъмно, ся уфоти чтомъ го прѣгржне майка му? То не ще да е нито отъ нагонъ (инстинктъ), нито отъ обычь, а само отъ това, че обоняніе-то му ся е приучило на майчиный му джхъ.

Не ли станжъ дума за обоняніе-то не ще да е злѣ да кажемъ тука нѣчто и за правены-ты миризмы. Отъ памтивѣка хора-та кадили съ благовонны миризмы за да